

Управління СБУ
по Сумській області

979
96
P-7641
ДЕРЖАРХІВ

Розстріляний

ДЕЛО

№ 67660

Бровко

Іван Іванович

НАЧАТО 10 серпня 1945
ОКОНЧЕНО 24 серпня 1955 г.

На 6 аркушах

ДЕРЖАРХІВ
Сумської області

Фонд № Р-7641
Опис № 16
Архівний № 676

що Ісус учив більше збирає та хрестить, як Іван, 3.22.26.
2. хоч Ісус не хрестив Сам, а учні Його, 1 Кол. 1.17.
3. Він покинув Юдею та знову пішов в Галилею.

Ісус і самарянка.

4. І потрібно було переходити Йому Самарію. Лк. 9.52.
5. Отож, прибуває Він до самарійського міста, що зветься Сіхар, недалеко від поля, що Яків був дав своєму синові Йосипові. 1 М. 33.19, 48.22. 6т. 24.32.
6. Там же була Яковава криниця. І Ісус, дорогою зморений, сів очі на край криниці. Було ко-ло години десь шостої.

7. Находиться ось жінка одна в Самарії набрати води. Ісус каже до неї: „Дай напиться Мені!“ 1 М. 24.17.

8. Бо учні Його відійшли були в місто, щоб купити поживи.

9. Тоді каже Йому самарянка жінка: „Як же Ти, юдеянин бувиш, та просиш напиться від мене, самаряньської жінки?“ Бо юдеї не сходяться із самарянами. 3.48. 2 Цар. 17.24. Лк. 9.52.

10. Ісус відповів і промовив до неї: „Коли знала ти Божий дар і Хто Той, що говорить тобі: „Дай напиться Мені“, — ти б у Його просила, і Він тобі дав би живої води.“ 6.35, 7.38, 39. Бр. 2.13.

11. Каже жінка: „Нього: „Й черпака в Тебе, пане, нема, а криниця глибока, звідки ж маєш Ти воду живи?“

12. Чи ти більший за нашого батька Якова, що дав цю криницю, і він сам з неї пив, і сини його, і худоба його?“ 8.53.

13. Ісус відповів і сказав їй:

„Кожен, хто воду цю п'є, буде прагнути знову.“ 6.58.

14. А хто питиме воду, що Я йому дам, прагнуть не буде по-вік, бо вода, що Я дам йому, стане в нім джерелом тієї води, що тече в життя вічне.“ 6.27.35, 7.37-39.

15. Каже жінка до Нього: „Дай мені, Пане, цієї води, щоб я пить не хотіла й сюди не приходила брати.“

16. Говорить до неї Ісус: „Иди, поклич чоловіка свого та й вертайся сюди.“

17. Жінка відповіла та й сказала: „Чоловіка не маю“. Відказав їй Ісус: „Ти добре сказала: Чоловіка не маю.“

18. Бо п'ятьох чоловіків ти мала, а той, кого маєш тепер, — не муж він тобі. Це ти правду сказала.“

19. Каже жінка до Нього: „Бачу, Пане, що Пророк Ти.“ 6.14, 9.17. Лк. 7.16, 24.19. 1 Кол. 12.24, 25.

20. Батьки наші вклонялися Богу на цій ось горі, а ви твердите, що в Брусалимі те місце, де потрібно вклонятись.“ 5 М. 12.5, 11. 1 Цар. 8.29... 2 Хр. 7.12. Пс. 122.

21. Ісус промовляє до неї: „Повір, жінко, Мені, що надходить година, коли ні на горі цій, ані в Брусалимі вклонятись Отцеві не будете ви.“ Мр. 14.58.

22. Ви вклоняєтесь тому, чого ви не знаєте, ми вклоняємось тому, що знаємо, — бо спасіння походить з юдеїв. 1 М. 12.3. 2 Цар. 17.29. 16.2. 3. Рим. 3.1, 2. 6 Бр. 7.7, 14.

23. Але наступає година, й тепер вона є, коли богомільці правдиві вклоняться будуть Отцеві в душі та в правді, бо Отець Собі прагне таких богомільців.

24. Бог є Дух, і ті, що Йому

ся. І п'є Його став був, немов каллі крові, що спливають на землю. Ів. 17.27. Бр. 5.7.

45. І підвівшись з молитви, Він до учнів прийшов і знайшов їх, що спали з журби. Мт. 26.40. Мр. 14.37.

46. І промовив до них: „Чого ви спите? Уставайте й молитесь, щоб не впасти у спробу.“ 11.4. Мт. 6.13, 26.40, 41. Мр. 14.38.

Схоплення Ісуса.

47. І коли Він іще говорив, ось народ *появився*, й один з дванадцятих, що Юдою зветься, ішов перед ними. І він підійшов до Ісуса, щоб поцілувати Його. Мт. 26.47. Мр. 14.43. Ів. 18.3.

48. Ісус же промовив до нього: „Чи оце поцілунком ти, Юдо, видаєш Сина Людського?“

49. А ті, що були з Ним, як і бачили, що має статись, сказали Йому: „Господи, — чи не вдарить мечем нам?“

50. Й один з них рубонув слугу первосвященника, — та й відтрав праве вухо йому. Мт. 26.51. Мр. 14.47. Ів. 18.10.

51. Та Ісус відізався й сказав: „Липить, — уже досить“. І лоторкнувшись до вуха його, узторкнув його.

52. А до первосвященників йшли сторожі святині та старші, що прийшли проти Нього, промовив Ісус: „Немов на розбійника вийшли з мечами й кілками...“ 22.37. Мт. 26.55. Мр. 14.48.

53. Як щоденно Я з вами в святині бував, не піднесли на Мене ви рук. Та це ваша година тепер і влада темряви.“ Ів. 7.30, 8.20. Кол. 1.13.

Петро тричі відрікається Ісуса.

54. А схопивши Його, повели й привели у дім первосвящени-

ка. І Петро ж здалека йшов слідкома. Мт. 26.57, 58. Мр. 14.53, 54.

55. Як розклали ж огонь серед двору й укупні сиділи вони, сидів і Петро поміж ними. Мт. 26.69. Мр. 14.66. 67. Ів. 18.18.

56. А слугиниця одна його вгледіла, як сидів коло світла, й придивившись до нього, сказала: „І цей був із Ним“. Мт. 26.69. Мр. 14.67. Ів. 18.25.

57. І відрікся від Нього він, твердячи: „Не знаю я, жінко, Його!“ Мт. 26.70. Мр. 14.68. Ів. 18.25.

58. Незабаром же другий побачив його та й сказав: „І ти від отих“. А Петро відказав: „Ні, чоловіче“. Мт. 26.71, 72. Мр. 14.69, 70.

59. І як часу минула з година, хтось інший твердив і казав: „Поправді, — і цей був із Ним, бо він галилеянин“. Мт. 26.73. Мр. 14.70.

60. А Петро відказав: „Чоловіче, — не відаю я, про що ти говориш“. І зараз, як іще говорив він, півень заспівав. Мт. 26.74. Мр. 14.71-72. Ів. 18.27.

61. І Господь обернувся й подививсь на Петра. А Петро згадав слово Господнє, як сказав Він йому: „Перше ніж заспіває півень, — відречешся ти тричі від Мене“. 22.34. Мт. 26.75. Мр. 14.72.

62. І вийшовши звідти, він гірко заплакав. Мт. 26.75. Мр. 14.72.

Знуцання над ув'язненим Ісусом.

63. А люди, які ув'язнили Ісуса, знущалися з Нього та били. Мт. 26.67. Іов. 16.10. Іс. 50.6.

64. І закривши Його, вони били Його по обличчі й питали Його, приговорюючи: „Пророкуй, хто то вдарив Тебе?“ Мт. 26.67, 68. Мр. 14.65.

65. І багато інших богозневаг говорили на Нього вони.

Суд перед синедріоном.

66. А коли настав день, то зібралися старші народу, первосвященники й книжники, й повели Його в синедріон свій

Мт. 27.1. Мр. 15.1. Ів. 18.28. Пс. 2.2.

67. й казали: „Коли Ти Христос, скажи нам“. А Він їм відповів: „Коли Я вам скажу, — не повірите ви.

Мт. 26.63. Мр. 14.61. Ів. 3.12, 8.45, 10.24.

68. А коли й поспитаю вас Я, — не дасте Мені відповіді.

69. Незабаром Син Йудейський сидітиме по правні Сина Божої“.

Мт. 26.64. Мр. 14.62. Дії 1.11. Дан. 7.9, 13. Пс. 110.1.

70. Тоді всі запитали: „То Ти Божий Син?“ А Він їм відповів: „Самі кажете ви, що то Я“.

Мт. 26.63, 64. Мр. 14.61, 62.

71. А вони відказали: „Нащо нам потрібні ще свідки? Бо ми чули самі з Його уст“.

Мт. 26.65. Мр. 14.63.

Перший суд над Ісусом у Понтія Пилата.

23. 1. І знялися всі їхні вбори, й повели до Пилата Його.

Мт. 27.2. Мр. 15.1. Ів. 18.28.

2. Й зачали оскаржати Його й говорити: „Ми ствердили, що Цей ворохобить народ наш, і забороняє податок давати кесареві та й говорить, що Він, — Христос Цар“.

20.25. Мт. 17.25.

3. І Пилат запитав Його, кажучи: „Чи Ти Цар Юдейський?“ А Він відказав йому в відповідь: „Сам ти кажеш“.

Мт. 27.11. Мр. 15.2. Ів. 18.37, 19.4. 1 Тим. 6.13.

4. І Пилат сказав первосвященникам та до народу: „Я не знаходжу жодної провини в Цій Людині“.

Ів. 18.38.

5. А вони намагалися, говорячи: „Він бунтує народ, на-

вчаючи в усіх Юдеї, з Галілеї почавши аж посі“.

6. А Пилат, вчувши про Галілею, спитав: „Хіба Він галілеянин?“

7. І дізнавшись, що Він з влади Ірода, відіслав Його Іродові, бо той в Єрусалимі також пробував тими днями.

3.1.

Ісус перед Іродом.

8. Коли ж Ірод побачив Ісуса, то дуже зрадів, бо він з давнього часу бажав Його бачити, — багато за Нього чував й сподівався побачити чудо яке, що буває від Нього.

9.9. Мт. 14.1, 2.

9. І багато питався Його, та нічого не відповідав Він йому.

10. І стояли тут первосвященники й книжники, та завзято Його оскаржали.

11. Тоді Ірод із військом своїм ізневажає Його й насміявся, зосміюючи Його в ясну одіж, і відіслав до Пилата Його.

Дії 4.11.

12. И того дня стали Ірод з Пилатом за приятелів між собою, бо давніш ворожнеча між ними була.

Дії 4.27.

Другий суд над Ісусом у Понтія Пилата.

13. А Пилат скликав первосвященників, і старшин, і народ, 14. і промовив до них: „Прийшли ви мені Чоловіка Ойського, якого, що бунтує народ. А ось я перед вами розвідав, — і не знаходжу в Людині жодної провини“.

Дії 13.4.

15. Також Ірод, бо він відіслав Його нам. Й ось нічого, достойного смерті, Він не вчинив.

Ів. 19.4.

16. Отже я покараю Його й відпущу“.

15. щоб кожен, хто вірує в Нього, мав вічне життя.

16. Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне.

Мр. 16.16. Рим. 8.32. Ів. 4.9.

17. Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб Він світ осудив, але щоб через Нього світ спасся.

5.22, 9.32, 12.47. Дк. 19.10. Ів. 4.9.

18. Хто вірує в Нього, не буде осуджений; хто ж не вірує, — той вже осуджений, що не повірив в ім'я Однородженого Сина Божого.

3.36, 5.24, 12.47.

19. Суд же такий, що Світло на світ прибуло, люди ж темряву більш полюбили, як Світло, — лихі бо були їхні вчинки!

1.5, 9, 12, 48.1 Ів. 2.9.

20. Бо кожен, хто робить лихе, ненавидить світло, й не приходить до світла, щоб не загине во вчинків його.

Еф. 5.13.

21. А хто робить по правді, той до світла йде, щоб діла його виявилися, бо зроблені в Бозі вони“.

Еф. 5.8.

Іванове свідчення про Ісуса.

22. По цьому прийшов був Ісус та учні Його до крайни Юдейської, і з ними Він там проживав та хрестив.

4.1, 2.

23. А Іван теж хрестив ув Еноні поблизу Салиму, бо було там багато води; і приходили люди й хрестилися.

Мт. 3.6, 4.12. 1 Сам. 9.4.

24. бо Іван до в'язниці не був ще посаджений.

Мт. 14.3. Дк. 3.19, 20.

25. І зчинилась змагання Іванових учнів з юдеями — про очищення.

Дії 5.2.

26. І прийшли до Івана йони та й сказали йому: „Учителю,

Той, що був із тобою по той бік Йордану, про Якого ти свідчив, — ото хрестить і Він, і до Нього всі йдуть“.

1.26-34. Мт. 3.11.

27. Іван відповів і сказав: „Людина нічого приймати не може, як їй з неба не дасться“.

19.11. 1 Кор. 4.7. Евр. 5.4.

28. Ви самі мені свідчите, що я говорив: я — не Христос, але посланий я перед Ним“.

1.20, 30, 23, 27. Мат. 3.1. Мт. 11.10. Мр. 1.2.

29. Хто має заручену, той молодий. А дружка молодого, що стоїть й його слухає, дуже тішиться з голосу молодого. Така радість моя оце сповнилась.

Мт. 9.15, 22.2.

30. Він має рости, а ж — маліти.

2 Сам. 3.1.

31. Хто зверху приходить, — Той над усіма. Хто походить з землі, то той земний й говорить по-земному. Хто приходить із неба, Той над усіма.

8.23. 1 Кор. 15.47.

32. і що бачив і чув, те Він свідчить, — та свідчення Його не приймає ніхто.

3.11. Ів. 5.3. 1.

33. Хто прийняв був свідчення Його, той ствердив, що Бог правдивий.

7.17, 5 М. 7.9. Рим. 3.4.

34. Бо Кого Бог послав, Той Божі слова промовляє, — бо Духа дає Бог без міри.

1.33, 34. Ів. 6.1. Дк. 4.18.

35. Отець любить Сина, й дає усе в Його руку.

5.20, 17.2. Пс. 8.7. Мт. 11.27. Евр. 2.8.

36. Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто в Сина не вірує, той життя не побачить — а гнів Божий на нім пробуває“.

3.18. Мр. 16.16. Дк. 3.17. Ів. 5.12.

Ісус кидася Юдею.

4. 1. Як Господь же довів, дався, що почувли були фарисей,

ОПРОСНЫЙ ЛИСТ

1945 года 993 СП

1. Фамилия Бровко имя Иван отчество Иванович
 2. Год и место рождения 1917, Сушская обл., Ахтырский р-н, село Высокое
 3. Национальность укр. 4. Партийность Б/ч
 партстаж _____, № партбилета _____, когда и кем выдан партбилет и где находится _____

5. Профессия и специальность тракторист
 6. Последнее местожительство, работы и занимаемая должность до призыва в Армию г.р. Ахтырка, пер. Килиа, 8.6

тракторист - комбайнер в Ахтырской МТС.
 7. Состав семьи Отец Бровко Иван Федорович - колхозник,
мать Бровко Анна Филипповна - колхозница.
Мещ Бровко Майрена Алексеевна - колхозница.
Прожиивающий в хуторе Веселый Гай, Ахтырский р-н

8. Образование (общее, специальное) начальное

9. Социальное происхождение из крестьян
 род занятий родителей и их имущества, положение _____

10. Социальное положение (род занятий и имущественное положение) колхозник

11. Каким репрессиям подвергался: судимость, арест и другие (когда, каким органом и за что) к. судим

12. Служил ли в белых и других к-р армиях (когда и в качестве кого) Нес служил

13. Какие имеет награды (ордена, грамоты, оружие и др.) при Советской власти Нес

14. Когда и каким военным комиссариатом призван в армию 15 августа 1943 года
Ахтырский РВК Б. Тисаревский РВК

15. Последняя должность и звание в Красной Армии (полное наименование войсковой части) Стрелок, 150 ЗСП

16. Находился ли в окружении или плену (если в окружении, то название местности и в какой период) Был в плену с 10 сентября 1943 года.

17. В каких лагерях военнопленных содержался, сколько времени Миргород - 3 нед
и М. Франкшан - 11 нед - 1945 г.

18. С кем из военнопленных содержался в этих лагерях

Боненко Григорий?
Андреев Дмитрий

19. Допрашивался ли, кем и сколько раз за время нахождения в плену противника или за время пребывания на временно оккупированной территории (если подвергался репрессиям, указать каким органом, за что)

Допрашивался немецкими органами, когда попал в плен.

20. Когда и где (название местности), при каких обстоятельствах попал в плен или окружение

Село Локровское, Полтавской обл., был взят в плен в конце 9 г.

21. Проживал ли на временно оккупированной противником территории (где, когда, у кого, сколько времени, чем занимался)

Проживал на временно оккупированной территории в г. Речица по месту своего рождения с окт. 1941 года по август 1943 год, работал в своем хозяйстве

22. Служил ли в армии противника (сколько времени, где, должность и звание)

Не служил

23. Когда, где, сколько времени и кем работал или служил в административно-хозяйственных органах противника (полиция, комендатура, стража, управа, жандармерия и т. д.)

Не служил

24. Когда, где и как освободился из лагеря противника или вышел из окружения

1 мая 1945 год.

25. Если соединился с частями Красной Армии, партизанами или перешел линию фронта (указать когда и где, обстоятельства, фамилии лиц, которые могут подтвердить это)

Не соединился

26. Фамилия, имя, отчество и другие данные на лиц, которые могут подтвердить обстоятельства и факт пленения, нахождения в лагере, окружении противника, пребывание на оккупированной территории, освобождение из лагеря противника или выход из окружения и где эти лица находятся

Фамилии лиц, взятых вместе с ними в плен не знаю

27. Фиксировались ли допросы

Нет

28. Когда и откуда прибыл в данный лагерь

29 июня 1945 года

Подпись опрашиваемого

Бравко

Должность, звание и фамилия сотрудника, производившего опрос

Олегов Иван

194

года

Сентябрь

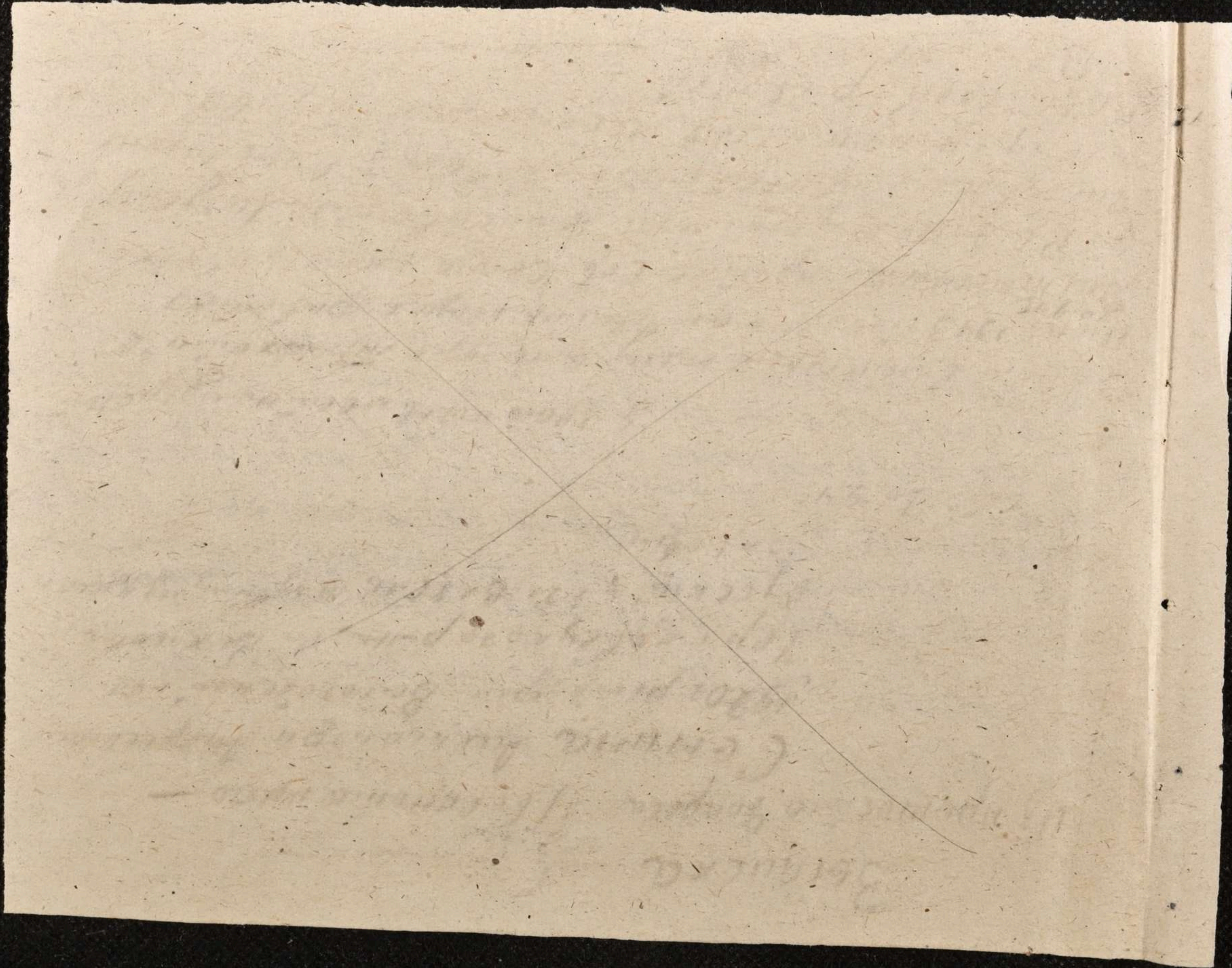
10

дня

подпись

С.В. ...

ЦТ НКО 3987-4

Выписка

Из протокола допроса б/военнослужащего —

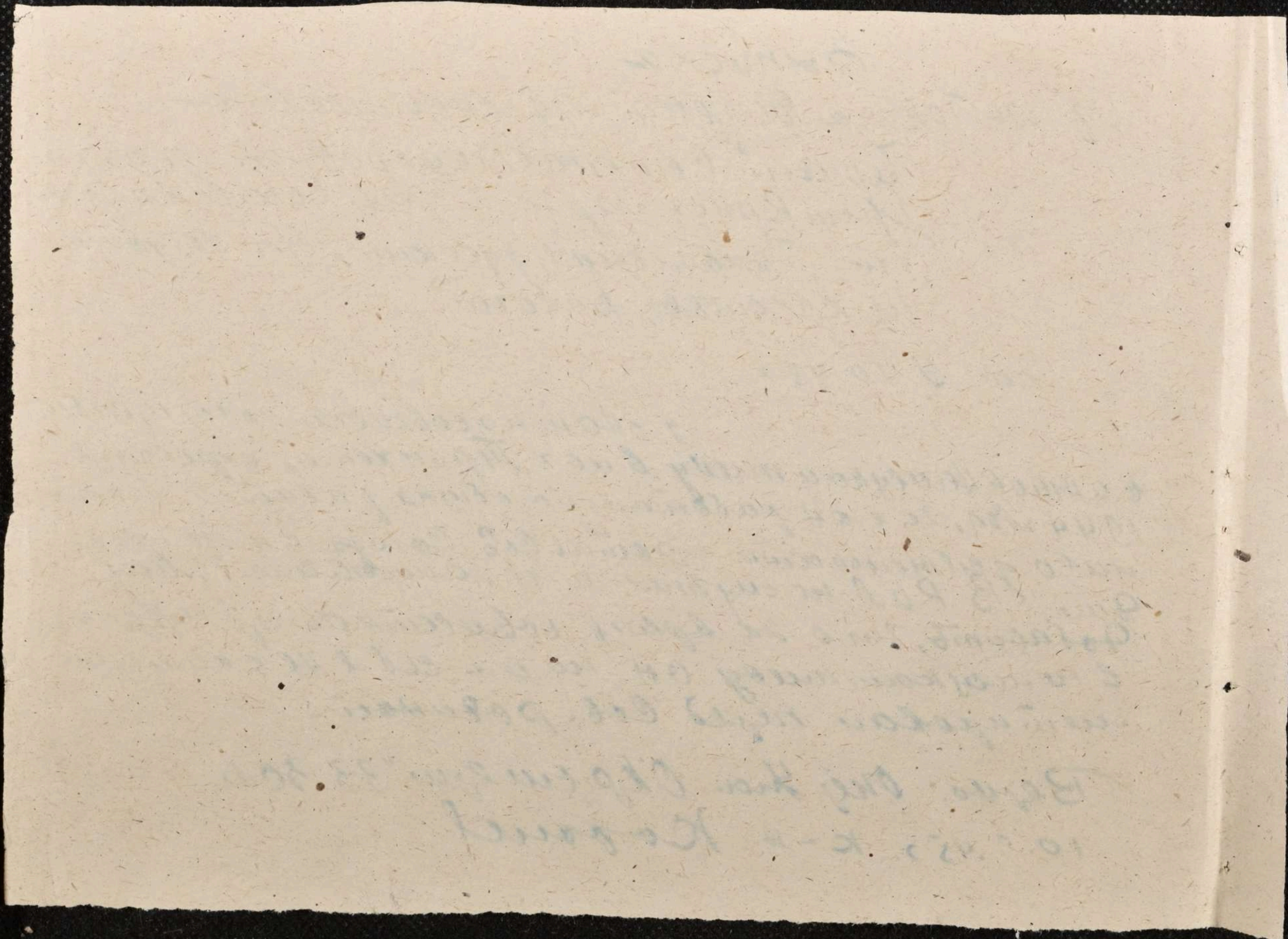
И

Теркин Семён Федорович, 1909 г. р.
ур. Краснодарского края, Котельскогор. кн.
ст. Привольная, русский, б/н. не судим,
из крестьян, рабочий

от 9.10.45

Бровко Иван Я знаю по собственному знакомству
Ваннов Ивана Ивановича в наст. Тиронхей, с февраля
1944 года, где он работал на общих работах. Каким
либо действительным членом Сов. Союза он не провоз-
дился. Из Р. О. В. не служил и не замещался. Могу
добавить, что за время совместного пребывания
в немецком плену он не имел себе никаких про-
тивоположений перед Сов. родиной.

Верно: Оку Ум. Окр. см. д. 33. 302
10.9.45. К-н Корнел

Утверждаю
Начальник ОКР „Смерш“
_____ 1945 г.

Заключение

1945 г. Сентября 10 „10“ дня я, сотрудник ОКР „Смерш“

К-14 Ковалев

рассмотрев материалы проверки бывшего военно-

служащего Красной Армии, прибывшего из немецкого плена

Бровко Иван

Иванович, урож. Сумской обл., Ахтырский р-н
Алго Високо

и найдя в процессе

проверки, что он

Находился в немецком плену с 10

сентября 1943 года. Транспортирован временно

оккупированной немцами территории с октября

1941 года по август 1943 года. Других сведений на
него не получено

Полагал бы:

Передать

Бровко Иван Иванович

в распоряжение командования части

Подпись сотрудника

Ковалев

Согласен: Начальник отделения

Дан

Рачин

Архивное

974

№

пересмотрено в соответствии с приказом КГБ при СМ СССР
№ 00750 и оставлено для дальнейшего хранения в архиве
в фонде секретного дело-производства, со снятием с опера-
тивно-справочного учета проходящего лица.

Пересмотрел

А. И. Гурьев

Согласен:

Нач. *Б* отд. УКГБ при СМ УССР
по Сумской обл.

М. Р.

IX

1955 г.

В. И. Гурьев

1. Name:

Фамилия

Вачошко

67660

Бровко

2. Vornamen:

Имя

Иван

Иван

3. Geburtstag:

День рождения

1911 г.

4. Geburtsort:

Место рождения

г. Сумы

5. Lager:

Лагерь

Stalag 303 II. B

5a. Im Lager eingeliefert am:

Доставлен в лагерь (число)

5. Feb. 1944

~~28 Jan 1944~~

6. Dienstgrad:

Чин

солдат Sold.

7. Truppenteil:

Воинская часть

640 Б. Б.

8. Nr. der Erkennungsmarke des deutschen Lagers:

Номер военнопленного в германском лагере

159 003 / 326 (VI K)

9. Vorname des Vaters:

Имя отца

Иван

Иван

10. Name der Mutter:

Имя матери

11. Anschrift der nächsten Angehörigen:

Адрес ближайших родственников

Таровко

Матрена д. Высокая

Охтырский р-н

Сумская область

12. Beruf:

Профессия

крестьянин

13. Wann und wo gefangen:

Когда и где попал в плен

10. 9. 43

Полтава

14. Nr. der Erkennungsmarke des eigenen Truppenteils:
Matrikel-Nr.

Номер в собственной части

ЗАВІРЯЮЧИЙ НАПИС

У даній

номеровано

аркуш

1000000

04

08

2006

Посад
Підпис

БВс

Жидачовский ЦКЗ
Артикул 1С 18-02788-09 Цена 3 коп.